

РЕШЕНИЕ

№ 2177

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **118** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) - отдел Пътна полиция, чрез юрк. А. А., срещу Решение № 4882 от 30.10.2023г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 135 състав по НАХД № 11619 по описа на съда за 2023 г. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-012467 от 27.06.2023г., издадено от началник сектор СДВР-ОПП, с което на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП на лицето М. М. Т. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

С касационната жалба се претендира отмяна на решението на районния съд като неправилно, необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Оспорва се извода на съда, че посочената в АУАН и НП за нарушена разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП е бланкетна и като такава не посочва задължения за водачите на МПС. Излагат се оплаквания във връзка с извода на районния съд, че се ограничава правото на защита на жалбоподателя, тъй като от посочената правна норма на чл. 6, т. 1 ЗДвП в АУАН и НП не може да се разбере какво точно нарушение е извършило санкционираното лице. Твърди се, че правната квалификация на нарушението описано в АУАН и НП отговаря на посоченото

словесно описание и установената фактическа обстановка, поради което НП е издадено при точно прилагане на закона. Иска се отмяна на решението и постановяването на друго, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът – Началник сектор в „Столична дирекция на вътрешните работи“ (СДВР) – Отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – М. М. Т., редовно призован, чрез адв. А. моли касационната жалба да бъде отхвърлена и решението на районния съд да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

От фактическа страна е установено следното:

На 15.06.2023 г. около 22:05 ч. в [населено място] М. Т., водач на лек автомобил А. Аб с рег. [рег.номер на МПС], навлиза и преминава на червен сигнал на кръстовище по [улица]-та към [улица]с [улица], с което виновно е нарушил разпоредбата на чл.6, т.1 ЗДвП като не се е съобразил със светлинните сигнали.

При така установените факти старши полицай Н. Г. Х. при 09 РУ към СДВР е приел, че е извършено нарушение, поради което съставил АУАН № 770645 срещу М. М. Т., като квалифицирал нарушението по чл. 6, ал. 1, пр. 2 ЗДвП.

Въз основа на така съставения АУАН, на 27.06.2023 г. е издадено наказателно постановление 23-4332-012467 от началник Сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което с което на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП на М. М. Т. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

За да отмени наказателното постановление районният съд е приел, че нормата на чл. 6, т. 1 ЗДвП е бланкетна, доколкото не сочи при конкретен светлинен сигнал, какви са задълженията на водачите и като не е посочил конкретната норма, въвеждаща задължение за водачите на ППС да не преминават на червен сигнал на светофарната уредба, административно-наказващия орган не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена, в нарушение на чл. 57, т. 6 ЗАНН. Съдът е обосновал извод, че това е съществено процесуално нарушение, довело до опорочаване на административнонаказателно производство, респективно налагащо отмяна на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Противно на възприетия от районния съд правен извод, настоящият съдебен състав

намира, че посочената в АУАН като нарушена разпоредба на чл. 6, т. 1 предложение 2 ЗДвП е ясна и информативна в достатъчна степен, така че нарушителят да разбере в какво се състои извършеното от него нарушение и да организира защитата си. Доколкото изрично в АУАН е посочено, че автомобилът А. А6 с рег. [рег.номер на МПС] , навлиза и преминава на червен сигнал на кръстовище по [улица]-та към [улица]с бул. „С., настоящият съдебен състав не споделя извода на съда, че жалбоподателят не бил разбрал в какво се състои извършеното от него нарушение.

Според настоящият съдебен състав непосочването в АУАН на конкретен текст от Наредба № 17/23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинните сигнали не е съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на наказателното постановление. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 предложение 2 ЗДвП участниците в движението са длъжни да съобразяват своето поведение със светлинните сигнали и при положение, че в АУАН ясно е посочено, че автомобилът е преминал на червен светофар, за санкционираното лице е ясно какво точно нарушение му е вменено и съответно в кой текст на закона е предвидено за него задължение, което той не е изпълнил. Обратното би означавало да се подходи твърде формалистично, без да се държи сметка, че всеки правоспособен водач е длъжен да познава правилата за движение и конкретно забраната за преминаване на червен светофар. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези с червен цвят, съставлява нарушение на ЗДвП, като това следва да е ясно на всеки правоспособен водач на МПС.

Настоящият съдебен състав намира, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 ЗАНН, същите за издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Предвид горното административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и е санкционирал нарушителя законосъобразно съгласно чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП.

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго такова, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Предвид изхода на спора и своевременно заявената претенция, настоящият съдебен състав счита, че следва да се уважи искането на касатора за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като ги определя в размер на размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд-София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 4882 от 30.10.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 11619/2023 г. и вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-4332-012467/27.06.2023 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР, с което на М. М. Т. е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 183, ал.5, т.1 ЗДвП, за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА М. М. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.